

TEATR POLONIA

OCH TEATR

**Oferta edukacyjna
Teatru Polonia i Och-Teatru**

Fundacja Krystyny Jandy
Na Rzecz Kultury

Szanowni Państwo,

obserwując coraz większe zainteresowanie teatrem wśród widzów w wieku przedszkolnym, szkolnym oraz studenckim, przekazujemy w Państwa ręce teatralny program edukacyjny Teatru Polonia i Och-Teatru. Informujemy w nim, które spektakle i wydarzenia w naszych teatrach są polecane poszczególnym grupom odbiorców.

Nie poprzestajemy na wieczornych prezentacjach, niektóre tytuły postanowiliśmy grać – ze szczególną myślą właśnie o grupach szkolnych – dodatkowo w godzinach przedpołudniowych. Raz w miesiącu proponujemy także weekendowe warsztaty teatralne MÓWIMY! Są one wyjątkową propozycją dla młodzieży szkolnej w wieku 13–17 lat, podczas których uczniowie nauczą się, jak mówić poprawnie i wyraźnie.

Oddajemy w Państwa ręce ten wyjątkowy informator. Polecamy także uwadze nasze strony internetowe www.teatrpolsonia.pl i www.ochteatr.com.pl, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje.

Nieustannie zapraszamy na nasze spektakle. Każda wizyta w teatrze jest wzbogacającą, a my będziemy się starać, aby nasza oferta była dla Państwa atrakcyjna i dostępna.

Serdecznie pozdrawiamy,
Krystyna Janda, dział PR i pracownicy Fundacji Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury

Zapraszamy!

Spektakle

Oto nasze rekomendacje spektakli dla dzieci i młodzieży. Niektóre tytuły gramy w godzinach przedpołudniowych (bilety w cenie 50 zł). Dla zorganizowanych grup na pokazy wieczorne przygotowaliśmy także specjalne zniżki.

Jeśli któryś ze spektakli wzbudzi Państwa szczególne zainteresowanie, możemy zorganizować specjalny pokaz w ciągu dnia.

Kontakt: bow@teatrpolonia.pl, tel. 22 589 52 05, 22 622 21 32

3+ kategoria wiekowa od 3 lat

10+ kategoria wiekowa od 10 lat

14+ kategoria wiekowa od 14 lat

KP klasyka polska

32 omdlenia

Bal manekinów

Danuta W.

Dobry wojak Szwejk idzie na wojnę

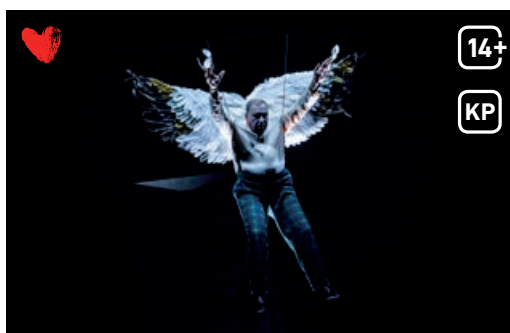
Dzieła wszystkie Szekspira
(w nieco skróconej wersji)

Ich czworo

Matki i synowie

Na czworakach

Nutki Pana Kleksa

Pan Jowialski

Stowarzyszenie Umarłych Poetów

Zapiski z wygnania

Zemsta

Żeby nie było śladów

Antoni Czechow

32 omdlenia

Teatr Polonia – Duża Scena

REŻYSERIA: Andrzej Domalik

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY: Jagna Janicka

ŚWIATŁO: Katarzyna Łuszczuk

PRODUCENT WYKONAWCZY: Rafał Rossa

OBSADA: Ignacy Gogolewski/Jerzy Łapiński (aktor Teatru Narodowego), Krystyna Janda, Jerzy Stuhr

Czas trwania: 120 minut, dwie przerwy

Premiera: 15 kwietnia 2011

Antoni Czechow mistrzem humoru sytuacyjnego i komedii charakterów? Owszem. Zanim powstały najsłynniejsze dramaty: *Mewa*, *Trzy siostry*, *Wiśniowy sad*, marzył o stworzeniu oryginalnego wodewilu rosyjskiego. Niejako „po drodze” powstały jednoaktówki komediowe wystawiane z powodzeniem nie tylko na scenach stołecznych, ale także na prowincji. Gatunki komediowe korespondowały z jego ironiczną naturą, prywatną skłonnością do żartu, zawsze przyglądał się z dużym zainteresowaniem aktorstwu komediowemu. 32 omdlenia to, jak Czechow sam je określał, trzy żarty sceniczne: *Niedźwiedź*, *Oświadczyzny* i *Historia zakulisowa*. Autor ukazuje swoich bohaterów w krzywym zwierciadle, kreśli ich karykatury, dokleja im gogolowskie „nosy”. Ale przede wszystkim bawi i nie pozwala nam przestać się śmiać.. Benefisowy spektakl Jerzego Stuhra, którego premierę przygotowano na 40-lecie jego debiutu scenicznego.

Reżyser, Andrzej Domalik, stworzył teatralną mozaikę, na którą składają się takie utwory Czechowa, jak: *Niedźwiedź*, *Oświadczyzny* i *Historia zakulisowa* (...). Trzy genialne utwory Czechowa w wykonaniu tak wybitnego tria to popis mistrzowskiego aktorstwa w najlepszym wydaniu. Spektakl Andrzeja Domalika tylko potwierdził wysoki poziom i wielki kunszt artystyczny, jaki reprezentuje scena Teatru Polonia. 32 omdlenia to piękna, sentymalna podróż do czasów, gdy teatr pełen był niepowtarzalnego charakteru, którego próżno szukać na współczesnych scenach...

Agnieszka Adamska, *Niedźwiedź się żeni, czyli Czechow w Teatrze Polonia*, www.agnieszkamalgorzata.blogspot.com

Bruno Jasieński
Bal manekinów

Och-Teatr – Duża Scena

PRZEKŁAD: Anatol Stern

REŻYSERIA: Jerzy Stuhr

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY: Juriana Jur

OPRACOWANIE MUZYCZNE: Michał Gorczyca

CHOREOGRAFIA: Nina Minor

REŻYSER ŚWIATŁA: Waldemar Zatorski

REALIZACJA DŹWIĘKU: Michał Tatar

ASYSTENT SCENOGRAFA I KOSTIUMOLOGA: Małgorzata Domańska

ASYSTENCI REŻYSERA: Nina Minor i Jan Malawski

PRODUCENT WYKONAWCZY: Jan Malawski

OBSADA: Maciej Stuhr, Nina Minor, Michał Breitenwald, Wojciech Chorąży, Andrzej Deskur, Andrzej Dębski, Jędrzej Taranek/Patryk Gnaś oraz Maria Bijak, Jacobina Blüm, Agnieszka Borkowska, Aleksandra Grącka, Klaudia Gryboś, Marek Bula, Michał Misza Czorny, Bartłomiej Gąsior, Patryk Gnaś, Daniel Leżoń/Mateusz Lisiecki

Czas trwania: 110 minut, jedna przerwa

Premiera: 27 kwietnia 2018

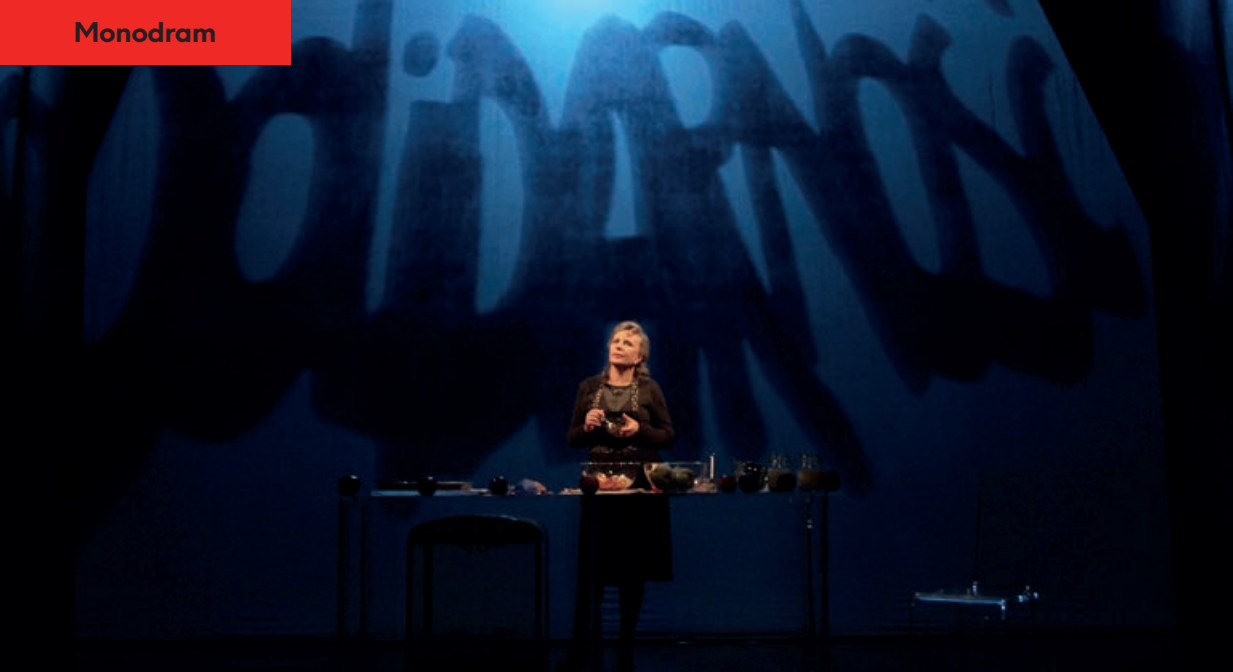

Noc, środek karnawału, jeden z domów mody w Paryżu. W tę jedną noc w roku manekiny mogą spełnić swoje marzenia o wolności i wydać bal. Wspaniałą zabawę w pewnej chwili przerywa im jednak intruz, w pracowni pojawia się człowiek – poseł Ribandel. Aby tajemnica manekinów nie wydała się, postanawiają zabić posta, a jeden z nich – Manekin 41 – przebiera się za intruza i odwiedza wymarzony, do tej pory dla niego nieosiągalny, bal karnawałowy ludzi. Niestety, okazuje się, że ludzki świat nie jest przyjaznym miejscem...

Ta sceniczna groteska Brunona Jasieńskiego, współtwórcy polskiego futuryzmu, napisana w latach 30. po rosyjsku w Paryżu, spolszczona przez Anatola Sterna, ukazuje skorumpowany świat politycznych intryg, afer i rozmaitych, mniej lub bardziej obrzydliwych gier, których inspiratorem są zarówno kapitaliści, jak i działacze robotniczy. Została przetłumaczona na wiele języków i wielokrotnie wystawiana (m.in. w 1974 roku w Teatrze Ateneum przez Janusza Warmińskiego). Spektakl mistrzowsko łączy różne style teatralne, od farsy po groteskę, a wszystko to w szalonym kalejdoskopie ruchu, tańca i pantomimy.

Utwór, który ukazuje skorumpowany świat politycznych intryg, w zamyśle autora miał zawierać elementy antyzachodniej propagandy. Jasieński wkomponował je w sztukę bez nachalnego nacisku i indoktrynacji, dzięki czemu *Bal manekinów* broni się i dziś (...). Przekaz jest nieco baśniowy – pełen fizyczności, konkretny, a jednocześnie odrealniony. Wszystko dzieje się w ruchu i w dialogu. Wymaga to specyficznej narracji, która łączy elementy tańczone z granymi, pantomimę z teatrem dramatycznym.

Anna Czajkowska, *Bal manekinów*, www.teatrdlawas.pl

Danuta Wałęsa (w opracowaniu Piotra Adamowicza)
Danuta W.

Teatr Polonia – Duża Scena

AUTORZY: Danuta Wałęsa, Piotr Adamowicz
ADAPTACJA I WYKONANIE: Krystyna Janda
REŻYSERIA: Janusz Zaorski
ŚWIATŁO: Andrzej Wolf
SCENOGRAFIA: Krystyna Janda
ASYSTENT SCENOGRAFA: Małgorzata Domańska
PRODUCENT WYKONAWCZY: Ewa Ratkowska

Realizacja i przygotowanie materiału filmowego:

REŻYSERIA: Janusz Zaorski
ZDJĘCIA, OPERATOR KAMERY: Andrzej Wolf
OPERATOR STEADICAMU: Adam Mendry
MONTAŻ: Zaq Chojecki i Ludwik Sielicki psm (Media Kontakt)
KIEROWNIK PRODUKCJI: Ewa Ratkowska

Czas trwania: 150 minut, jedna przerwa

Premiera: 11 października 2012 (Gdańsk), 12 października 2012 (Warszawa)

Adaptacja bestsellerowej książki Danuty Wałęsy *Marzenia i tajemnice*. Odważna, szczerą i poruszająca opowieść byłej Pierwszej Damy, ukazująca piękny, ale i dramatyczny spłot wydarzeń z życia rodziny Wałęsów z historią przemian demokratycznych w Polsce. Bohaterka – jak zawsze naturalna i silna – wspomina zarówno chwile wspaniałe, jak i cenę, którą przyszło za nie zapłacić. Opowiada światu swoją wersję wydarzeń. Krystyna Janda: „Ten spektakl i ta rola, z legendarnym przywódcą »Solidarności« i Prezydentem Polski w tle, to jedno z największych moich wyzwzań życiowych, nie tylko zawodowych, ale także ludzkich i obywatelskich. Każdego dnia wyznania pani Danuty Wałęsowej budzą mój podziw i wzruszenie. Prostota i szczerść tych wypowiedzi zdumiewa i wywołuje szacunek. Wszystko to budzi ochotę, aby w ogóle historię Polski opowiedzieć od strony kobiet”.

Efekt jest niezwykle; mierząc go głębokością przeżyć, zasługuje na miano genialnego wydarzenia teatralnego, choć jest to teatr ubogi nad wyraz. Opowieść pani Danuty jest ponadliteracka (...). Jest to też opowieść o miłości kobiety do mężczyzny, czyli jej do Lecha Wałęsy, opowiedziana z pięknym bezwstydem. Bezwstydnie opowiada też o „Solidarności” i ludzkiej nędzy zwycięzców. Nie wiem, jak to się działo, ale kilka razy podczas spektaklu wzruszenie dławilo mi krtań i broniłem się przed szlochem.

Kazimierz Kutz, *Jest nam dane*, „Gazeta Wyborcza Katowice”

Jaroslav Hašek

Dobry wojak Szwejk idzie na wojnę

Och-Teatr – Duża Scena

PRZEKLAD: Paweł Hulka-Laskowski

ADAPTACJA I REŻYSERIA: Andrzej Domalik

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY: Jagna Janicka

ŚWIATŁO: Katarzyna Łuszczuk

MUZYKA: Mateusz Dębski

RUCH SCENICZNY: Leszek Bzdyl

ASYSTENT SCENOGRAFA I KOSTIUMOLOGA: Małgorzata Domańska

PRODUCENT WYKONAWCZY I ASYSTENT REŻYSERA: Alicja Przerazińska

OBSADA: Zbigniew Zamachowski, Zofia Domalik/Milena Suszyńska (aktorka Teatru Narodowego), Marcin Bubółka/Maciej Babicz, Krzysztof Dracz, Mirosław Kropielnicki, Henryk Simon (aktor Teatru Narodowego)/Maciej Babicz, Michał Zieliński

Czas trwania: 90 minut, bez przerwy

Premiera: 27 czerwca 2017

Jednostka i wielka historia. Wojna i jednostkowy los kogoś, kto nie jest w stanie pojąć, w czym uczestniczy. Właśnie zamordowano arcyksięcia Ferdynanda, porządek świata ulega zmianie. A Szwejk? Szwejk jest po prostu sobą. Trafia do wojska i gorliwie wypełnia swoje obowiązki, co w połączeniu z jego poczciwością doprowadza do wielu przezabawnych sytuacji. Ale może w jego „głupocie” jest metoda?

To jedna z najsympatyczniejszych opowieści świata. Od jej wydania minęło już prawie całe stulecie, a popularność niezbyt dobrego żołnierza nie słabnie. Jego absurdalne losy przetłumaczono dotąd na około 60 języków obcych, doczekały się licznych ekranizacji i adaptacji.

Szwejk to nauczyciel mimo woli. Wcale nie ma takich intencji, ale wciąż odnajdując w pamięci anegdoty na każdą okazję, skrywa w tych przypowieściach rozmaite nauki. Nade wszystko jednak kompromituje system nastawiony na przemoc wobec obywateli i wobec obcych. Stąd zapewne powszechna sympatia, którą żywią do niego czytelnicy i widzowie niezliczonych adaptacji powieści Haška. Zbigniew Zamachowski w przedstawieniu Andrzeja Domalika na deskach Och-Teatru jest urodzonym Szwejkem. Idealnie odpowiada wyobrażeniom o naszym bohaterze, podkopującym wiarę w wojnę, wojsko i państwo.

Tomasz Miłkowski, *Belfer Szwejk*, „Przeгляд”

Adam Long, Daniel Singer, Jess Winfield

Dzieła wszystkie Szekspira (w nieco skróconej wersji)

Teatr Polonia – Duża Scena

PRZEKLAD: Włodzimierz Kaczkowski

REŻYSERIA: John Weisgerber

SCENOGRAFIA: Paulina Czernek

KOSTIUMY: Anna Puchalska

ŚWIATŁO: Paweł Szymczyk

REALIZACJA DŹWIĘKU: Tatiana Czabańska

ASYSTENT SCENOGRAFA I KOSTIUMOLOGA: Małgorzata Domańska

PRODUCENT WYKONAWCZY I ASYSTENT REŻYSERA: Magdalena Kłosińska

OBSADA: Adam Krawczuk, Marcin Perchuć, Rafał Rutkowski, Maciej Wierzbicki

Czas trwania: 80 minut, bez przerwy

Premiera: 10 listopada 2017

Adam Krawczuk, Marcin Perchuć, Rafał Rutkowski i Maciej Wierzbicki – aktorzy Teatru Montownia podejmą się zadania z pozoru niemożliwego: przedstawią Widzom wszystkie dzieła Szekspira w ciągu jednego wieczoru! Będą cytaty z najslawniejszych dramatów, żarty ze stereotypowej znajomości dzieł słynnego twórcy, a także m.in. *Tytus Andronikus* w programie kulinarnym i *Hamlet* w wersji przyspieszonej. Widzowie mogą spodziewać się nieustającej zabawy, będą zapraszani do udziału w akcji. Spektakl obnaża powierzchowną znajomość Szekspira, do czego przyczyniła się kultura masowa. Ta żartobliwa sztuka została napisana dwadzieścia lat temu przez trzech amerykańskich studentów i od tego czasu cieszy się niesłabnącym powodzeniem, zarówno w Londynie (przez kilkanaście lat była grana w Teatrze Criterion przy Piccadilly Circus na londyńskim West Endzie), jak i w Polsce. Reżyserem przedstawienia jest specjalista od Szekspira – Kanadyjczyk – John Weisgerber, który na scenie Teatru Polonia wystawił uwielbiany przez publiczność spektakl *Klaps! 50 twarzy Greya*.

Spektakl ma niezwykle tempo. Aktorzy w ciągu kilku sekund zmieniają się w kolejne postaci z szekspirowskich dramatów (...). Trudno nie wybuchnąć śmiechem, kiedy na scenie oglądamy *Romea i Julię* w wykonaniu mężczyzn czy debatę o tym, jaki kolor skóry ma mieć aktor grający Otella. Niezapomniane emocje towarzyszą nam, kiedy pojawia się scena teatru w teatrze z *Hamleta*. To po prostu trzeba zobaczyć.

Maciej Łukomski, *Terapia śmiechem*, www.e-teatr.pl

Gabriela Zapolska

Ich czworo

Teatr Polonia – Duża Scena

REŻYSERIA: Jerzy Stuhr

SCENOGRAFIA: Małgorzata Domańska

KOSTIUMY: Zofia de Ines

ŚWIATŁO: Adam Czaplicki

RUCH SCENICZNY: Jarosław Staniek

ASYSTENT REŻYSERA I PRODUCENT WYKONAWCZY: Ewa Ratkowska

ASYSTENT PRODUCENTA WYKONAWCZEGO: Jan Malawski

OBSADA: Mąż – Jerzy Stuhr

Żona – Sonia Bohosiewicz

Dziecko – Maria Dowgwiłłowicz-Nowicka/Julia Rosa

Kochanek – Tomasz Kot/Antoni Pawlicki

Wdowa – Renata Dancewicz

Szwaczka – Iza Kuna

Służąca – Krystyna Froelich

Dorożkarz – Wojciech Chorąży

Czas trwania: 130 minut, jedna przerwa

Premiera: 20 lutego 2014

Akcja tragifarsy rozpoczyna się w Wigilię Bożego Narodzenia, kończy zaś pierwszego dnia kolejnego roku. Mąż i żona, żyjący wprawdzie w jednym domu, ale zupełnie osobno, próbują – każde na swój sposób i zgodnie ze swoimi przekonaniem – ułożyć sobie życie. On wycofuje się ze świata i żyje pracą, ona szuka pocieszenia w relacji z innym mężczyzną. Ich codzienność ukazana jest ze swoistym, ironicznym humorem, skrytym głównie w rozmowach, jakie ze sobą prowadzą.

Niemym świadkiem kryzysu tej rodziny jest także Lila, dziecko, które nie mając na nic wpływu, musi odnaleźć się w sporze rodziców. Uwikłani w siatkę wzajemnych pretensji, wyrzutów, nieszczeroci i obaw bohaterowie wzbudzają więc z jednej strony śmiech, z drugiej prowokują do zastanowienia nad kosztem, jaki ponosi w tej historii dziecko. Opowieść o typowym trójkącie małżeńskim należy do jednego z najbardziej znanych utworów Zapolskiej. Została wystawiona po raz pierwszy we Lwowie w 1907 roku i do tej pory doczekała się blisko 100 inscenizacji. Reżyserujący sztukę Jerzy Stuhr mówi o niej: „To bardzo aktualny tekst, bo mówiący o rozpadzie rodziny widzianym oczami dziecka, dziecka świadomie przeżywającego ten dramat. A z drugiej strony *Ich czworo* to tragifarsa śmieszna i drapieżna. Takie połączenia kocham najbardziej”.

Spektakle na podstawie twórczości Gabrieli Zapolskiej niemal zawsze są trafione, jednak *Ich czworo* w reżyserii Jerzego Stuhrza to prawdziwe arcydzieło. Sztuka wystawiana na deskach Teatru Polonia jest wierna tradycji, a jednak wnosi w ten utwór odrobinę świeżości. Duża w tym zasługa doskonale dobranej obsady.

Rafał Siemko, *Ich czworo* – recenzja, www.terazteatr.pl

Terrence McNally
Matki i synowie

Teatr Polonia – Duża Scena

PRZEKLAD: Elżbieta Woźniak

REŻYSERIA: Krystyna Janda

ŚWIATŁO: Katarzyna Łuszczuk

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY: Magdalena Maciejewska

ASYSTENT SCENOGRAFA I KOSTIUMOLOGA: Małgorzata Domańska

PRODUCENT WYKONAWCZY: Ewa Ratkowska

ASYSTENCI REŻYSERA: Ewa Ratkowska, Rafał Mohr

ASYSTENT PRODUCENTA WYKONAWCZEGO: Justyna Kowalska

OBSADA: Krystyna Janda, Paweł Ciołkosz, Antoni Pawlicki, Adam Tomaszewski

Czas trwania: 100 minut, bez przerwy

Premiera: 28 kwietnia 2016

Wielokrotnie nagradzana sztuka, grana z powodzeniem na Broadwayu. Matka nieżyjącego Andre odwiedza Michaela – byłego partnera swojego syna. Kobieta jest pełna nienawiści i uprzedzeń. Nie może przyjąć do wiadomości, że jej syn był gejem. Sercem spektaklu jest konflikt między matką a dawnym partnerem syna, jego nowym towarzyszem i wychowywanym przez nich dzieckiem. Ważne. Aktualne. Wzruszające. Bezkompromisowe. O tolerancji.

Zamiast przysłowiowej farsy, w której zmanierowany gej będzie śmieszył już samą swoją obecnością, a rozedrgana matka będzie krzyczała i histeryzowała, otrzymujemy wnikliwe studium charakterów. Uniwersalne, przejmujące i zmuszające do refleksji. Po spektaklu owację na stojąco zgotowali artystom wszyscy – starsze panie, eleganccy panowie w garniturach i młodzież. Wiek, płeć, podejrzewam, że wyznanie i orientacja seksualna widzów również, nie miały tu nic do rzeczy. Bo nie o skandal obyczajowy w przedstawieniu chodzi, a o mądry głos w dyskusji, która dotyczy niemalej części społeczeństw całego świata.

Włodzimierz Neubart, „Matki i synowie”,
czyli lekcja tolerancji i aktorskie fajerwerki w Teatrze Polonia,
www.chochlikkulturalny.blogspot.com

Tadeusz Różewicz

Na czworakach

Teatr Polonia – Duża Scena

REŻYSERIA: Jerzy Stuhr

ŚWIATŁO: Adam Czaplicki

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY: Elżbieta Terlikowska

MUZYKA: Jerzy Satanowski

ASYSTENT SCENOGRAFA I KOSTIUMOLOGA: Małgorzata Domańska

PRODUCENT WYKONAWCZY: Ewa Ratkowska

ASYSTENCI REŻYSERA: Ewa Ratkowska i Piotr Kurzawa

OBSADA: Anna Karczmarczyk, Dorota Stalińska, Michał Breitenwald, Wojciech Chorąży, Andrzej Glazer, Wiesław Komasa, Maciej Kosmala, Krystian Łysoń/Mateusz Kmieć, Jerzy Stuhr

Czas trwania: 110 minut, jedna przerwa

Premiera: 5 listopada 2015

Polska klasyka. Wspaniały Różewicz. Kanoniczny dla teatru tekst, który dziś zyskuje nowe treści i sensy. Jerzy Stuhr lata temu uczynił ten tekst tematem swojej pracy dyplomowej. Dziś reżyseruje i interpretuje główną postać – inteligenta w całym swoim poniżeniu i chwale. Jak mówi reżyser: „Idea sztuki Różewicza zbiega się z moją sytuacją życiową, a zawsze taka zbieżność jest pociągająca twórczo, zwłaszcza jeśli stawia tę realną moją sytuację w świetle autoironii. Wielki Różewicz daje mi swą sztuką zakpić z siebie samego”.

Na czworakach to sztuka przewrotna. Autobiograficzna, w której Różewicz patrzy z ironią na swoje życie i składane mu hołdy. Jej prapremiera odbyła się w czasach PRL-u w roku 1972 w warszawskim Teatrze Dramatycznym (...). Dziś po latach i w innej rzeczywistości brzmi ona nadal aktualnie. Piętnuje bufonadę, obłudę, wazeliniarstwo, rozdawnictwo orderów, wątpliwe zachowanie kleru i nieustanne pełzanie na czworakach. Przedstawienie Jerzego Stuhra ogląda się z zainteresowaniem. Znakomite reżysersko i aktorsko.

Witold Sadowy, „Na czworakach” w Teatrze Polonia, www.e-teatr.pl

Jan Brzechwa

Nutki Pana Kleksa

Teatr Polonia – Duża Scena

REŻYSERIA: Anna Seniuk

OBSADA: Kinga Ilgner, Paulina Korthals, Kacper Matula, Paweł Paprocki

Czas trwania: 60 minut, bez przerwy

Teatr Polonia – Duża Scena

Wesoły, muzyczny spektakl z brawurowo wykonanymi, znanymi i lubianymi bajkami Jana Brzechwy. *Kaczka dziwaczka, Leń, Psie smutki, Na wyspach Bergamutach* – to tylko niektóre z utworów, które można usłyszeć w przedstawieniu. Aktorzy wprowadzą najmłodszych widzów w świat Brzechwy, wędrując po przeróżnych stylach muzycznych: klasyka, pop, reggae, blues, jazz i disco. To spektakl z muzyką na żywo, interakcjami z widzami, miły także dorosłym, którzy dzięki znanym utworom z kultowej *Akademii Pana Kleksa* będą mieli przyjemność powrócić do czasów dzieciństwa. Świetne aranżacje, zaskakująca scenografia, dużo śmiechu i zabawy. To spektakl dla dzieci w każdym wieku, a także dla... ich rodziców.

Reżyserem spektaklu jest Anna Seniuk, wybitna polska aktorka i reżyserka przedstawień dla dzieci. W sposób sobie tylko właściwy stworzyła obraz, który zachwyca, inspiruje i ukazuje cudowny świat jednego z najwspanialszych klasyków polskiej literatury dziecięcej, Jana Brzechwy.

materiał własny teatru

Aleksander Fredro

Pan Jowialski

Teatr Polonia – Duża Scena

REŻYSERIA I OPRACOWANIE TEKSTU: Anna Polony, Józef Opalski

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY: Ryszard Melliwa

ASYSTENT SCENOGRAFA: Małgorzata Domańska

ŚWIATŁO: Piotr Pawlik

OPRACOWANIE MUZYCZNE: Józef Opalski

RUCH SCENICZNY: Emil Wesołowski

PRODUCENT WYKONAWCZY: Marta Węcławska

OBSADA: Marian Opania, Anna Polony/Magdalena Zawadzka, Wojciech Malajkat/
Aleksander Mikołajczak, Krystyna Janda, Aleksandra Grzelak/Joanna Kuberska, Krzysztof
Pluskota, Grzegorz Daukszewicz/Miron Jagniewski, Andrzej Plata/Otar Saralidze

Premiera: 25 kwietnia 2010

Czas trwania: 120 minut, jedna przerwa

Pan Jowialski Aleksandra Fredry – jedna z najbardziej kochanych przez teatr i publiczność komedii. Obok *Zemsty* i *Ślubów panieńskich* budząca też najżywsze dyskusje krytyki. Jednocześnie to utwór stwarzający wyjątkowe szanse na wielkie kreacje aktorskie (wiele z ról w *Panu Jowialskim* przeszło do historii polskiego teatru) i prowokujący zawsze żywą reakcję publiczności. Boy nazwał *Pana Jowialskiego* sfinseksem naszej literatury. Mamy szansę przejrzeć się w mądrości i humorze wielkiego komediopisarza. Skorzystajmy z niej.

Maskarada kostiumowa, humor płynący z kontrastu manier i mentalności, wyrafinowana gra z konwencjami literackimi – sentymentalizmem i romantyzmem na czele, precyzyjnie narysowani bohaterowie plus komedia w komedii, dowcip językowy najwyższej próby, odświeżający stare konwencje komediowe. Słowem przedstawienie Polony i Opalskiego to czysta, bezpretensjonalna rozrywka na wysokim poziomie.

Agnieszka Michalak, *Figle, figle*, „Dziennik Gazeta Prawna”

Tom Schulman

Stowarzyszenie Umarłych Poetów

Och-Teatr – Duża Scena

PRZEKLAD: Bartosz Wierzbęta

REŻYSERIA: Piotr Ratajczak

OPRACOWANIE MUZYCZNE: Piotr Ratajczak

DRAMATURGIA: Maria Marcinkiewicz-Górna

SCENOGRAFIA I ŚWIATŁO: Marcin Chlanda

KOSTIUMY: Grupa Mixer

CHOREOGRAFIA: Arkadiusz Buszko

ASYSTENT DS. SCENOGRAFII I KOSTIUMÓW: Małgorzata Domańska

REALIZACJA DŹWIĘKU: Michał Cacko

PRODUCENT WYKONAWCZY I ASYSTENT REŻYSERA: Jan Malawski

OBSADA: Weronika Łukaszewska, Adrian Brząkała, Mirosław Kropielnicki, Wojciech Malajkat, Maciej Musiał/Maciej Musiałowski, Paweł Pabisiak, Radomir Rospondek, Jakub Sasak, Aleksander Sosiński, Jędrzej Wielecki

Czas trwania: 110 minut, bez przerwy

Premiera: 28 marca 2019

Teatralna wersja kultowego filmu Petera Weira. W Akademii Weltona, elitarnej męskiej szkole z internatem, rozpoczyna się kolejny rok szkolny. Do grona pedagogów dołącza nowy charyzmatyczny wykładowca języka angielskiego – John Keating. Czterem zasadom akademii, którymi są: tradycja, honor, dyscyplina i doskonałość, przeciwstawia inny sposób kształcenia i wychowania. Ciekawość świata, wrażliwość na literaturę piękną, umiejętność samodzielnego myślenia i chęć rozwijania indywidualnych pasji – to wartości, które próbują realizować jego uczniowie w tajnym klubie entuzjastów poezji. Co zwycięży: restrykcyjnie przestrzegana tradycja czy prawo do marzeń, wolności i młodzieńczego buntu?

W czasie, gdy wszyscy żyjemy zapowiedziami strajku nauczycieli i w ogóle problemami szkoły, premiera *Stowarzyszenia Umarłych Poetów* w Och-Teatrze w Warszawie trafia w punkt. Spektakl to dwie bardzo dobre godziny wychowawcze.

Wojciech Majcherek, „*Stowarzyszenie Umarłych Poetów*” w Och-Teatrze: lekcja wychowania, www.wiadomosci.onet.pl

Wszystkim pedagogom, którzy pytają mnie o zdanie, gorąco wizytę w Och-Teatrze polecam, bo nie dość, że będą mieli o czym rozmawiać, to jeszcze zobaczą bardzo dobrze skrojony, czysty teatr, bez agresywnych bodźców jako scenicznych efektów, ze świetnie zindywidualizowanymi, przejmującymi swym zaangażowaniem, bezpretensjonalnymi postaciami młodych aktorów.

Wiesław Kowalski, *Reżyserze! Jest moc!*, www.teatrdlawszystkich.eu

Sabina Baral

Zapiski z wygnania

Teatr Polonia – Duża Scena

ADAPTACJA: Magda Umer, Krystyna Janda

REŻYSERIA: Magda Umer

OPRACOWANIE I KIEROWNICTWO MUZYCZNE: Janusz Bogacki

REALIZACJA DŹWIĘKU: Michał Cacko

PROJEKCJE: Radosław Grabski

PRODUCENT WYKONAWCZY I ASYSTENT REŻYSERA: Ewa Ratkowska

OBSADA: Krystyna Janda i Janusz Bogacki z zespołem muzycznym w składzie: Tomasz Bogacki (gitara), Mateusz Dobosz/Paweł Pańta (kontrabas), Bogdan Kulik (perkusja), Marek Zebura (skrzypce)

Czas trwania: 100 minut, bez przerwy

Premiera: 9 marca 2018

Zapiski z wygnania to bardzo osobiste wspomnienia Sabiny Baral, dwudziestoletniej emigrantki roku 1968, która wyjechała razem z rodzicami.

„Ile cierpienia można znieść, zanim się nie oszaleje? Powychodzili z lasów, z dziur w ziemi, z szaf, piwnic i strychów, wyszli półżywi z obozów, wrócili z Syberii i Kazachstanu, do domu, do Polski. A potem, przez następne dwadzieścia trzy lata nie wyjechali (...). Chcieli mieszkać tutaj, tu, gdzie się urodzili ich rodzice i gdzie się urodziły ich dzieci – my. Po wojennej gehennie, po latach cierpienia i strachu, mimo wszystko jeszcze raz zdecydowali, że Polska to ich kraj. I tych ludzi po 1968 roku Polska wyrzuciła”.

To ważna lekcja historii dla Polaków, która nie została odrobiona przez polski system edukacji, przez Polskę. To też ostrzeżenie przed przyzwalaniem dziś na skrajny nacjonalizm i faszyzm (...). Wychodząc z teatru ludzie są bogatsi nie o kolejną doskonałą rolę Jandy. Nie tylko. Opuszczając mury zaczynają inaczej patrzeć na rzeczywistość. Szerzej i mądrzej.

Jakub Panek, *Krystyna Janda hipnotyzuje. Jej najnowszy spektakl to ważna lekcja historii dla Polaków*, www.kultura.gazeta.pl

Aleksander Fredro

Zemsta

Och-Teatr – Duża Scena

REŻYSERIA: Waldemar Śmigasiewicz

SCENOGRAFIA, KOSTIUMY: Maciej Preyer

ŚWIATŁO: Waldemar Śmigasiewicz, Maciej Preyer

RUCH SCENICZNY: Emil Wesołowski

ASYSTENT SCENOGRAFA: Małgorzata Domańska

OPRACOWANIE MUZYCZNE: Waldemar Śmigasiewicz, Michał Cacko

PRODUCENT WYKONAWCZY I ASYSTENT REŻYSERA: Alicja Przerazińska

OBSADA: Cześniak, Maciej Raptusiewicz – Cezary Żak

Rejent Milczek – Wiktor Zborowski/Piotr Cyrwus

Józef Papkin – Artur Barciś

Klara Raptusiewiczówna – Zofia Zborowska/Marta Kurzak

Wacław Milczek – Michał Piela

Dyndalski – Jan Mayzel

Podstolina, Hanna Czepierska – Viola Arlak

Michał Kafar i Maciej Miętus – Adam Serowaniec/Otar Saralidze/Kamil Pruban

Czas trwania: 110 minut, jedna przerwa

Premiera: 14 lutego 2013

Hrabia Aleksander Fredro o Polaków życiu sąsiedzkiem. Ile to już razy śmieliśmy się ze sporu o mur graniczny i fanfaronad Papkina? Ile wspaniałych i legendarnych kreacji aktorskich zyskaliśmy dzięki *Zemście*? To arcydzieło polskiej literatury to jednak nie tylko klasyka komedii – elementarz komizmu sytuacyjnego, przerysowanych postaci czy humoru słownego – ale również jeden z najbardziej krytycznych utworów o polskości, często w szyderczy i o dziwo wciąż aktualny sposób wyszydający nasze narodowe przywary i słabostki. Utwór, którego ostrze zaczyna nam doskwierać, gdy mija już śmiech. Nasza *Zemsta* to próba dokonania współczesnej interpretacji tej romantycznej komedii, opowiadająca o konflikcie między Cześnikiem a Rejentem, ale jednocześnie wykpiwająca nas samych i czasy, w których żyjemy. Spektakl w absolutnie brawurowej obsadzie, w reżyserii znanego z ironii specjalisty od Gombrowicza, Waldemara Śmigasiewicza, wystawiany z okazji obchodów roku Aleksandra Fredry.

Całość jest u Fredry niezwykle zwarta i dynamiczna, utwór nie ma momentów statycznych i nużących. Tak doskonale przygotowany materiał literacki wymaga dobrej reżyserii i wytrawnych aktorów, by na scenie ukazać wszystkie zalety świetnie napisanej komedii, przemówić do widowni, rozbawić i skłonić do przemyśleń. Waldemarowi Śmigasiewiczowi w Och-Teatrze udało się to wszystko osiągnąć dzięki pracy aktorów zaangażowanych w tworzenie spektaklu, na który publiczność czekała niecierpliwie i z życzliwą ciekawością. Nie zawiodła się!

Anna Czajkowska, *Fredro współcześnie, czyli kto komu ręki nie poda*,
www.teatrdlawas.pl

Cezary Łazarewicz

Żeby nie było śladów

Teatr Polonia – Duża Scena

REŻYSERIA I OPRACOWANIE MUZYCZNE: Piotr Ratajczak

ADAPTACJA: Piotr Rowicki

SCENOGRAFIA: Matylda Kotlińska

KOSTIUMY: Grupa Mixer

RUCH SCENICZNY: Arkadiusz Buszko

REŻYSER ŚWIATŁA: Waldemar Zatorski

REALIZACJA DŹWIĘKU: Agnieszka Szczepanowska

KONSULTACJE MUZYCZNE: Tomasz Rusek i Yga Kostrzewa

ASYSTENT SCENOGRAFA I KOSTIUMOLOGA: Małgorzata Domańska

PRODUCENT WYKONAWCZY I ASYSTENT REŻYSERA: Magdalena Kłosińska

OBSADA: Jolanta Olszewska, Agnieszka Przepiórska, Adrian Brząkała, Wojciech Chorąży, Paweł Pabisiak, Michał Rolnicki

Czas trwania: 90 minut, bez przerwy

Premiera: 25 stycznia 2018

Spektakl
dofinansowany
ze środków:

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Spektakl na podstawie głośnego reportażu – *Żeby nie było śladów* Cezarego Łazarewicza, uhonorowanego Nagrodą Literacką „Nike”. Jedna z najsłynniejszych i najbardziej przejmujących historii Polski okresu komunizmu. Szantaż, kłamstwo, propaganda, manipulacja – metody stosowane w „sprawie Przemyska” – czy to na pewno metody tylko władz totalitarnych? Czy w demokratycznym, współczesnym świecie są na pewno niemożliwe?

Historia Grzegorza Przemyska (osiemnastoletniego maturzysty), a także historia jego matki, mogą stać się na teatralnej scenie niezwykłą opowieścią nie tylko o tamtych czasach i tamtych wydarzeniach, ale może przede wszystkim opowieścią o nas i teraz.

Są historie, o których pamięć nigdy nie powinna zostać zatarta lub zniszczona. Nawet gdy zgodnie z obowiązującym prawem „sprawa uległa przedawnieniu”. Teatr Polonia przygotował spektakl poświęcony takiej właśnie historii (...). Najnowsze przedstawienie przeraża, bo uświadamia nam widzom, obywatelom, jaką machinę kłamstwa i obłudy potrafią stworzyć rządzący.

Iwa Poznerowicz, *To trzeba pamiętać*, www.teatrdlawas.pl

Mówimy!

warsztaty teatralne dla młodzieży szkolnej w wieku 13–17 lat

Mówimy o... tym, co nas interesuje

Mówimy, że... mamy marzenia

Mówimy, co... chcemy powiedzieć

Mówimy, żeby... nas słyszano i rozumiano

Mówimy, bo... mamy coś do powiedzenia

Podczas zajęć uczestnicy dowiedzą się, jak mówić poprawnie i wyraźnie – do drugiej osoby, do nauczycieli, na forum klasy lub większej grupy. Będziemy uczyć się, jak przygotować się do występów publicznych – np. na szkolnej akademii, przy ognisku, w konkursie recytatorskim.

Zajęcia składają się z lekkiej rozgrzewki aparatu mowy i całego ciała oraz z pracy z oddechem, głosem i tekstem (proza, wiersz).

Ciało – to instrument – nieważne czy jest się chudym, grubym, wysokim czy niskim, warto poznać i zrozumieć swoje ciało.

Oddech – musimy oddychać, żeby żyć, robimy to automatycznie, bez namysłu i kontroli, a trzeba oddychać świadomie, żeby dobrze mówić

Mowa – poprzez mowę komunikujemy się z innymi ludźmi. Czy mówimy wyraźnie, wystarczająco głośno, interesująco i w odpowiednim tempie? Od tych czynników zależy jakość naszej komunikacji z innymi osobami.

Interpretacja – jeden tekst można powiedzieć na wiele różnych sposobów. Ten sam tekst może słuchacza rozbawić lub zasmucić, wszystko zależy od jego interpretacji.

Na warsztaty należy przynieść: luźny strój do ćwiczeń, matę, butelkę wody mineralnej, materiały do pisania, ulubiony tekst (proza, wiersz).

Bilety: 50 PLN od osoby, do kupienia w kasach i na stronach internetowych www.ochteatr.com.pl i www.teatrpolonia.pl. Sprzedaż biletów kończy się dzień przed planowanymi warsztatami. Liczba miejsc ograniczona.

Pierwsze warsztaty odbędą się w drugiej połowie września 2019 roku.
Terminy i szczegóły: www.ochteatr.com.pl

Prowadzący:

Maciej Łysakowski – absolwent PWST we Wrocławiu oraz niemieckiej szkoły teatralnej SCHAUSPIELSCHULE REDUTA BERLIN, założonej i prowadzonej przez Teresę Nawrot – związanej przez 13 lat z Teatrem Laboratorium Jerzego Grotowskiego. Wykładał „Metodę Grotowskiego” w PWST we Wrocławiu, Berlinie, Halle nad Saale i Siegburgu. W pracy pedagogicznej łączy „metodę Grotowskiego” z tradycyjnym systemem kształcenia aktorów „metodą Stanisławskiego” oraz swoim doświadczeniem instruktora jogi Kundalini.

Fundacja Atelier

warsztaty dla dzieci w czasie trwania spektaklu

Och-Teatr oraz Fundacja Atelier zapraszają na warsztaty plastyczne dla dzieci, prowadzone w czasie trwania spektaklu. Podczas gdy dorośli będą oglądać spektakl, dzieci zostaną we foyer, aby rozwijać swoje zdolności plastyczne, malować i rysować pod czujnym okiem doświadczonego opiekuna.

Spektakle, podczas których odbywają się warsztaty, ogłaszane są na stronie internetowej www.ochteatr.com.pl. Prosimy do swojego biletu do teatru dokupić BILET DLA DZIECKA w cenie 30 zł. Bilet trzeba zarezerwować w kasie z co najmniej trzydniowym wyprzedzeniem. Warsztaty odbywają się w foyer teatru przez cały czas trwania spektaklu.

Warsztaty rozpoczynają się wraz z początkiem spektaklu, dzieci zapraszamy 15 minut wcześniej, aby mogły poznać się ze sobą oraz z prowadzącymi warsztaty. Ponieważ antrakty jest też przerwą w zajęciach, serdecznie prosimy o odbieranie dzieci na czas trwania przerwy w spektaklu.

Multikino®

WIĘCEJ NIŻ KINO

PREMIERY FILMOWE | KONCERTY
OPERY | BALET | TEATR
VR | TRANSMISJE SPORTOWE

Multikino jest pierwszym operatorem, który w 1998 roku uruchomił w Polsce kino wieloekranowe. Od tego czasu wyznacza najwyższe standardy w budowie i prowadzeniu kin. Należy do Grupy VUE Entertainment - lidera na europejskim rynku kinowym. Multikino jest operatorem 32 kin w 27 miastach Polski z łączną liczbą 258 ekranów.

Multikino Złote Tarasy w Warszawie to najnowocześniejszy obiekt sieci. Posiada ekskluzywną Salę Premierową na 777 osób oraz największy w Europie ekran przystosowany do projekcji cyfrowej (prawie 300 m²). Ponadto działa w nim nowoczesna sala umożliwiająca oglądanie seansów w technologii VR (virtual reality) - Multikino VR by Samsung. Dzięki wyposażeniu sal kinowych w projektory BARCO i systemy do projekcji trójwymiarowej Dolby 3D Multikino znajduje się w gronie światowych liderów kinowej cyfryzacji.

Multikino to więcej niż kino. Oferuje zarówno największe i najbardziej oczekiwane premiery filmowe, jak i koncerty, maratony, transmisje sportowe, opery HD, „Kino Na Obcasach”, „Multibabykino” oraz wiele więcej. Od lat jest partnerem najważniejszych festiwali filmowych w Polsce, w tym Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Camerimage oraz Warszawskiego Festiwalu Filmowego.

 www.multikino.pl

 [/MultikinoPolska](https://www.facebook.com/MultikinoPolska)

 [/multikino_polska](https://www.instagram.com/multikino_polska)

•

PRZED W /AN/ TRAKCIE NAD

•

zawsze blisko sztuki // amaristo.pl

Agencja Cateringowa / Bufet Teatru Polonia /
Galeria Przy Teatrze / Instytut Cafe & Bar / Och Cafe //

Premiery w 2019 roku są dofinansowane przez:

Doradca prawny teatrów:

Partner premier:

A//.ARISTO

Mecenas technologiczny teatrów:

Patroni medialni:

Wsparcie promocyjne:

Wydrukowano w:

Projekt graficzny:

Partner Och-Teatru:

Autorzy fotografii: Kamil Cetnarowicz, Katarzyna Chmura, Ola Grochowska, Robert Jaworski, Katarzyna Kural-Sadowska/atelier kural, Krzysztof Opaliński, Bartek Warzecha, Karolina Wolf

Wydawca broszury: Fundacja Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury, Warszawa 2019

PREZES FUNDACJI

Krystyna Janda

CZŁONKOWIE RADY FUNDACJI

Marcin Gędziorowski, Janusz Jaworski,
Magda Umer, Cezary Żak

DYREKTOR FUNDACJI KRYSZYNY JANDY NA RZECZ KULTURY

Alicja Przerazińska

KONTROLER FINANSOWY

Aleksander Szafranski

ORGANIZACJA PRACY TEATRÓW

Barbara Bogucka, Joanna Różańska

ASYSTENT KRYSZYNY JANDY

Maciej Łysakowski

KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Adam Kasjaniuk, Maciej Łysakowski

KOMUNIKACJA, PR I MARKETING

Klaudyna Desperat, Agnieszka Kubaś

IMPRESARIAT

Iwona Gradkowska-Kosmala, Kamila
Mackiewicz

WYNAJMY

Anna Janda

BIURO OBSŁUGI WIDZA

Aleksandra Walasiak, Tomasz Harlejczyk

KASA BILETOWA

Aleksandra Walasiak, Piotr Bajcar, Mirosław
Gajkowski, Tomasz Harlejczyk, Cezary
Margiela, Tomasz Płacheta

PRODUCENCI WYKONAWCZY/INSPICJENCI

Klaudia Błazik, Magdalena Kłosińska, Ewa
Ratkowska, Jan Maławski, Rafał Rossa

KIEROWNICY TECHNICZNI

Małgorzata Domańska (Scenografia
i Kostiumy), Paweł Szymczyk (Światło
i Dźwięk), Tomasz Rusek (Scena)

OŚWIETLENIE, AKUSTYKA I MULTIMEDIA

Tatiana Czabańska, Michał Cacko, Radosław
Grabski, Maciej Kacperski, Przemek Kisiel,
Rafał Piotrowski, Paweł Szymczyk, Michał
Tatara, Waldemar Zatorski

OBSŁUGA SCENY

Piotr Bajcar, Jan Cudak, Łukasz Figa, Tomasz
Przestępny, Rafał Rossa, Tomasz Rusek,
Andrzej Solis, Mikołaj Styczyński, Piotr Zwolak

FRYZJERZY/CHARAKTERYZATORZY

Anna Czerwińska, Katarzyna Marciniak,
Agnieszka Rębecka, Wioletta Saliwon,
Zuzanna Szostek, Hubert Grabowski

GARDEROBIANE

Wiesława Kamińska, Ewa Klimaszewska,
Maria Pińkowska, Anna Sokółowska

Dane teleadresowe

Teatr Polonia

ul. Marszałkowska 56
00-545 Warszawa
tel. 22 622 21 32

Och-Teatr

ul. Grójecka 65
02-094 Warszawa
tel. 22 589 52 00

Kasy biletowe czynne: pon.-sob.
od godz. 10:00, niedz. od godz. 12:00
do rozpoczęcia przedstawień.

bilety@teatrpolsnia.pl oraz online
www.teatrpolsnia.pl
bilety@ochteatr.com.pl oraz online
www.ochteatr.com.pl

Fundacja Krystyny Jandy
Na Rzecz Kultury

TEATR **POLONIA**

OCH **TEATR**

